

[Tange.]

Kirken, var kun, at der ikke fandt noget Sted, der stred mod det, han opfattede som sin Pligt at værne om. Jeg ser ikke rettere end, at hvis det for Pastor Rørdam og hans Menighed var saa nødvendigt at faa Kirken til Brug ved denne Begravelse, kunde det ikke have kostet Pastor Rørdam stor Overvindelse at sige til vedkommende Præst: De kan være ganske rolig, der sker ikke noget, det vil foregaa ganske paa samme Maade som ellers. Jeg vil gerne føje til, at naar man ikke kunde gaa ind paa dette, hænger det vel ogsaa noget sammen med, at Pastor Rørdam forbeholder sig til enhver Tid Ret til at bruge et hvilket som helst Ritual ved Begravelser, som han ønsker. Pastor Rørdam bruger jo ikke ved Begravelser de Ritualer, som er i Brug ved Folkekirkens Kirker, men han ønsker saa vidt mig bekendt til enhver Tid at bruge et Ritual, som han synes passer til Forholdene. Naar det er saaledes, kan jeg ikke se, at det er saa forfærdeligt, at Præsten i Gislev siger: Det er paa mit Ansvar, De skal bruge Kirken, og naar jeg ikke har Garanti for, at der ikke sker noget, der kommer til at støde an mod det, som jeg forstaaer ved en kristelig Begravelse, kan jeg ikke tage Ansvaret. Jeg siger det ikke, fordi jeg mener, at den nuværende Tilstand er holdbar, jeg har ogsaa sagt, at vi fra Venstres Side er villige til at gaa ind i en Forhandling for at finde en bedre Ordning vedrørende Begravelser, ikke alene af Hensyn til Ryslinge Frimenighed, men ogsaa af Hensyn til de andre Trossamfund. Men jeg gentager, at det kan godt være, at Pastor Rørdam selv kunde bidrage til, at Folkekirkens Kirker ikke i visse Tilfælde ved Begravelser var lukket for ham.

Medens jeg altsaa kunde tænke mig, at man ud fra Lovforslagets § 1, 2det Stykke, ved en Forhandling kunde naa til en Ordning, som alle kunde være tjent med, tror jeg, at § 1, 1ste Stykke, har en saadan Affattelse, at det vil være ganske umuligt at føre dets Indhold ud i Livet. Heri bestyrkes jeg ved at se en Artikel i Dag skrevet af Pastor Rosendal her i København, en Præst, som, saa vidt jeg kender ham, paa ingen Maade staar det ærede Medlem Hr. Povlsen fjernt i Henseende til kirkepolitisk

Anskuelse. Denne Præst har i Menighedsbladet skrevet en Artikel om det foreliggende Lovforslag, hvori han — og jeg synes med fuldkommen Ret — siger, at hvis dette bliver Lov, er vi ude i det fuldeste Kaos. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle Linier af denne Artikel, fordi det, der udtales deri, falder sammen med mine Tanker om Lovforslaget. Han gør sig først til Talsmand for, at der kan komme noget ud af det Afsnit af Lovforslaget, hvorunder Begravelser falder, idet ogsaa han mener, at der paa dette Omraade tiltrænges en Ændring, og saa siger han:

„Noget anderledes forholder det sig med Retten til „fast Brug“ af Kirkehusene. Her uden videre at udvide den Ret, Loven allerede har tilsagt de evangelisk-lutherske Frimenigheder til at gælde Katholiker, Unitarer, Spiritister, Baptister, Adventister, Irvingianere, Filadelfia-Folk, Tungetalere m. m., vil dog vistnok være saa som saa.“

Og han følger til, at naar man endelig vil ind paa dette, hvorfor saa ikke gaa videre og give Ret for alle: Buddhister, Mormoner, Teosoffer, alle, der overhovedet beskæftiger sig med den Slags Ting — idet de fleste af dem i alt Fald vil sige: vi betragter os som tilhørende den kristne Menighed —, til at bruge Folkekirkens Kirker? Jeg er ganske enig med Pastor Rosendal i, at noget saadant kan man ikke skride til, og noget saadant er absolut heller ikke nødvendigt. Et saa radikalt gennemgribende Forslag kan absolut ikke begrundes med Tilstandene ovre i Ryslinge, for de to Ting har intet som helst med hinanden at gøre. Vil man gaa til en saadan Lovgivning, maa man sige det, som det er — det er vel ogsaa det ærede Medlem Hr. Povlsens Mening —, saa maa man gaa til denne Lovgivning, fordi man vil have et fuldstændigt Brud med det gamle, og fordi man vil give alle de Trossamfund, som findes her i Landet, Adgang til Folkekirkens Kirker. Men man skal ikke søge at give det Udseende af, at Tilstandene i Ryslinge nødvendiggør en saa radikal Ændring af de bestaaende Forhold, for det gør de absolut ikke.

Der kunde være meget andet at pege paa i Anledning af Lovforslaget, men jeg